

Αριθ. Πρωτ.:30922

ΑΘΗΝΑ, 06 Φεβρουαρίου 2017

Π Ρ Ο Σ

Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων

ΘΕΜΑ: Έκπτωση δαπανών που σχετίζονται με απόκτηση συμμετοχών του άρθρου 48 ν.4172/13

Κύριοι,

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου **48 παρ. 4 του ΚΦΕ** «εάν η διανομή κερδών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και 2 (απαλλασσόμενα ενδοομιλικά μερίσματα) προκύπτει από συμμετοχή σε άλλο νομικό πρόσωπο, ο φορολογούμενος δεν μπορεί να εκπέσει τις επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή αυτή».

Επί των ανωτέρω διατάξεων εξεδόθη η ερμηνευτική εγκύκλιος **ΠΟΛ 1039/26-1-2015** από την ανάλυση της παραγράφου 4 της οποίας προκύπτει ότι «.....εφόσον το εισόδημα (εισπραττόμενο μέρισμα) απαλλάσσεται της φορολογίας, με βάση τις προϋποθέσεις του άρθρου 48 ΚΦΕ (σχετικά με την απαλλαγή των ενδοομιλικών μερισμάτων), τότε οι τυχόν δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί και συνδέονται με αυτή τη συμμετοχή (όπως συμβολαιογραφικά έξοδα, φόροι, αμοιβές τρίτων κλπ, καθώς και τυχόν χρηματοοικονομικά έξοδα (όπως τόκοι δανείων για την απόκτηση των συμμετοχών) δεν εκπίπτουν.»

Από τα ανωτέρω είναι εμφανές ότι η μη έκπτωση δαπανών που σχετίζονται με συμμετοχές, προϋποθέτουν και συνδέονται άμεσα με την ύπαρξη αφορολογήτου εσόδου σε μια συγκεκριμένη χρήση. Η γραμματική διατύπωση του νόμου «εάν η διανομή κερδών ... προκύπτει» (και όχι «μπορεί να προκύψει»), καθώς και η διατύπωση της φράσης στην ΠΟΛ 1039/26-1-2015 «...εφόσον το εισόδημα (εισπραττόμενο μέρισμα) απαλλάσσεται της φορολογίας...», δεν αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης στο γεγονός ότι πρέπει να υπάρχει πραγματοποιημένο και τρέχον απαλλασσόμενο μέρισμα και όχι υποθετικό και μελλοντικό, προκειμένου να συντρέξει το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4, δηλαδή η μη έκπτωση των σχετιζόμενων εξόδων.

Η παράγραφος αυτή δημιουργεί ήδη πολύ σημαντικά προβλήματα, καθώς για τις ανάγκες της φορολογίας εισοδήματος απαλλάσσεται του φόρου μόνο το μέρισμα που προέρχεται από τις θυγατρικές αυτές και όχι το κεφαλαιακό κέρδος που προκύπτει από την πώλησή τους. Δηλαδή σε περίπτωση πώλησης της συμμετοχής, το κέρδος φορολογείται με τις γενικές διατάξεις, επομένως δημιουργείται θέμα φορολογικής δικαιοσύνης, καθώς τελικά η εταιρεία θα φορολογηθεί τελικά για μεγαλύτερο κέρδος από το πράγματι αποκτηθέν.

Φειδίου 14-16 Αθήνα 106 78 / 14-16 Feidiou str. 106 78 Athens Greece
T +30 210 3301814/5 T +30 210 3836503 F +30 210 3824540 E info@sate.gr
www.sate.gr

Και ενώ ήδη η διάταξη αυτή ήταν προβληματική, στις 7 Σεπτεμβρίου 2016 εξεδόθη η **/ΔΕΑΦ Β 1131644 ΕΞ 2016** απόφασή σας, η οποία έκανε ακόμα πιο στενή ερμηνεία της παρ. 4 του άρθρου 48.

Συγκεκριμένα αναφέρει ότι *«Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η εφαρμογή των διατάξεων της [παρ. 4 του άρθρου 48](#) του ν. [4172/2013](#) δεν συνδέεται με την καταβολή μερίσματος από το νομικό πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις των [παρ.1](#) και [2](#) του ίδιου άρθρου, αλλά με τη διενέργεια τυχόν δαπανών (π.χ. τόκοι δανείων) που συνδέονται με την συμμετοχή σε αυτό το νομικό πρόσωπο. Κατά συνέπεια, οι τυχόν επιχειρηματικές δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί από νομικό πρόσωπο και οι οποίες συνδέονται με τη συμμετοχή του σε άλλο νομικό πρόσωπο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των [παρ.1](#) και [2](#) του άρθρου 48, δεν εκπίπτουν στο σύνολο τους στο φορολογικό έτος που πραγματοποιούνται, ανεξάρτητα αν στο έτος αυτό λαμβάνει χώρα διανομή κερδών από το νομικό πρόσωπο στο οποίο αυτό συμμετέχει»*.

Δεδομένου ότι :

- Η γραμματική διατύπωση του νόμου που ψηφίστηκε τον Ιούλιο του 2013 είναι αντίθετη με το συμπέρασμα που εξαγάγετε στην ανωτέρω απόφαση
- Η διατύπωση της ΠΟΛ 1039/2015 έδωσε στην αγορά την πεποίθηση ότι και η Διοίκηση ερμήνευσε τη μη έκπτωση των δαπανών ως συνδεδεμένη και εξαρτώμενη με την ύπαρξη αφορολόγητου μερίσματος κατά τη χρήση υπό εξέταση
- Από μία συμμετοχή άνω του 10% που διακρατείται για περισσότερο από δύο έτη δεν προκύπτουν μόνο αφορολόγητα έσοδα (μερίσματα) αλλά και πλήρως φορολογητέα (κέρδη από την πώληση της συμμετοχής). Κατά συνέπεια, τα έξοδα που σχετίζονται με την απόκτησή τους δεν είναι απαραίτητο ότι αφορούν και σχετίζονται με την παραγωγή αφορολόγητων εσόδων
- Η από 7 Σεπτεμβρίου 2016 απόφαση έχει φέρει τεράστια αναστάτωση στην αγορά, δεδομένου ότι φαίνεται να μεταβάλλει τη θέση της Διοίκησης τρία χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου
- Είναι σύνηθες φαινόμενο για τις ανάγκες ανάληψης, εκτέλεσης και υλοποίησης έργων, το ίδιο το Δημόσιο, όπως κάθε φορά εκπροσωπείται, να ζητά τη σύσταση Εταιρειών Ειδικού Σκοπού (ΕΕΣ) (π.χ. έργα Παραχωρήσεων, ΣΔΙΤ κλπ), στις περιπτώσεις δε αυτές καθίσταται σχεδόν υποχρεωτικό τα χρηματοδοτικά κεφάλαια να εισφερθούν ή εξευρεθούν από τις μητρικές εταιρείες.

Πιστεύουμε ότι απαιτείται να επανεξετασθεί η έννοια και οι διατάξεις εφαρμογής της παραγράφου 4 του άρθρου 48, καθώς πέραν του ότι ερμηνεύονται διαφορετικά από τα οριζόμενα στο άρθρο 48 του Νόμου, δημιουργούν ήδη τεράστια προβλήματα στην υλοποίηση έργων, για τα οποία το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο προδιαγράφει άλλες διατάξεις.

Προς επίρρωση των ανωτέρω είμαστε στη διάθεσή σας να σας αναφέρουμε συγκεκριμένα παραδείγματα, σε μια συνάντησή μας.

Με τιμή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΑΘΟΥΣΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ